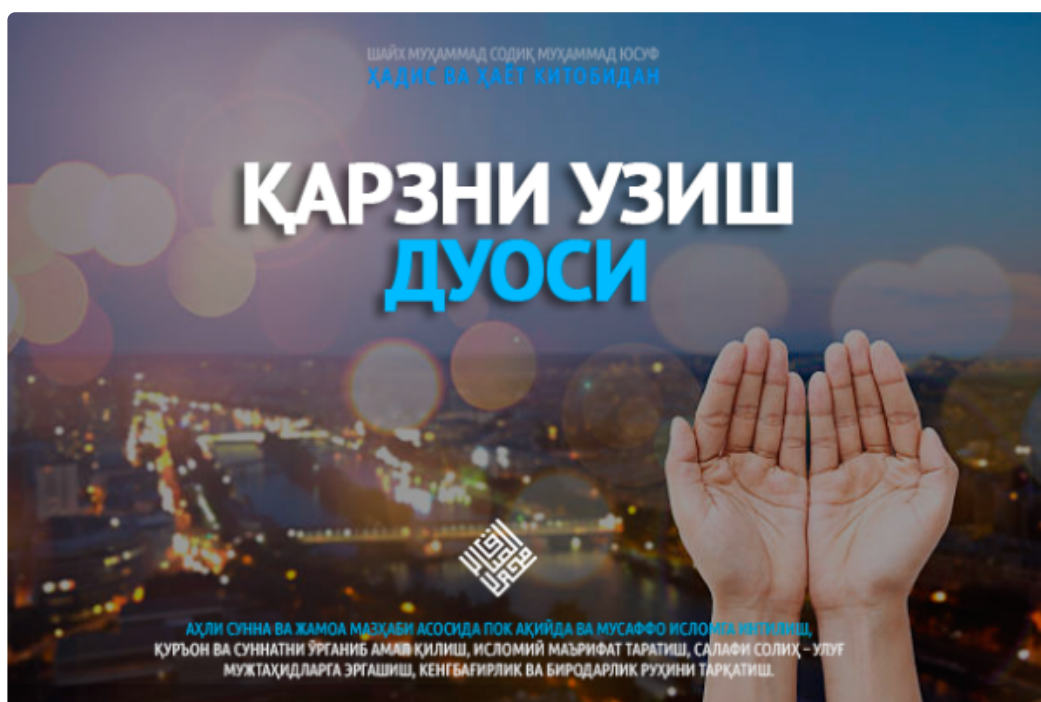

Қарзни узиш дуоси

18:13 / 31.10.2017 43953

الْأَلِاقِ، يَنْعَأْفُ يَتَبَاتِكْ نَعُتْ زَجَعْ دَقْ يِّنْ إِ لَاقِ فُءَءَاجْ أَبَتَاكُمَّ نَأْتِي لَعْنَعُ 4675-
هُوَ إِذَا أَنْ يَدْرِ بَثَلَبَجْ لُثْمَ كَيْ لَعْنَاكَ وَ لَ هَلْ لَ لُؤْسَرَّ نَهِي نَمَّ لَعْنَتَا مَلَكْ كَمَلْ عُ
هُوَ أَوْرَاكَ أَوْسُ نَمَّ عَكَ لُضَفَبْ يَنْ نَعُ أَوْ كَمَ أَرَحْ نَعَكَ لَ لَ لُؤُقْ، كَيْ نَعُ هَلْ لَ
يُذَمَّرْتَلْ

4675. «Бир мукотаб Али розияллоху анхунинг олдига келиб:

«Мен келишилган маблағни топиб беришдан ожиз бўлдим. Менга ёрдам беринг», деди.

«Сенга Расулulloх соллаллоху алайҳи васаллам менга ўргатган калималарни ўргатиб қўяйми? Агар зиммангда Сабийр тоғича қарз бўлса ҳам, Аллоҳ уни сендан узади. «Аллоҳумма! икфинии биҳалолика ан ҳаромика ва ағнинии бифазлика амман сивока» дегин», деди».

Термизий ривоят қилган.

Шарҳ: Мукотаб – хўжаси билан маълум маблағ эвазига озод бўлиш учун шартнома ёзган қул. Сабийр – Ямандаги бир тоғнинг исми.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Менга ҳалолинг ила ҳаромингдан кифоя қилгин. Ўз фазлинг ила мени ўзингдан бошқалардан беҳожат қилгин».

Ким ушбу дуони ният ва ихлос билан фарз намозлардан кейин ўқиб юрса, Аллоҳ таоло унга қарзини узишда ёрдам беради.

نَمْلُجَرْبَ وَهُ إِذِ افِمْ وَيَتَاذِجْ سَمَّالِ رِهَلَلِ الْوُسْرَ لَحَدٍ : دِي عَسَ وَبِأَلِاقِ -4676
يَفِيحْ سَمَّالِ يَفِ اسْلَجْ كَارَأِ يِلْ ام ، ةَمَامُ اَبَا اِي : اَلِاقَ ، ةَمَامُ وُبَا ةَلْ اَلِاقِ يَدِرْ اَصْنَالِ
اَمَالِ كَكْمَلْغُ اَلْفَا : اَلِاقِ ، هَلَلِ الْوُسْرَ اِي نُؤِي دَوِي نْتَمَزَلْ مُؤْمُه : اَلِاقِ ةَالْ صَدْتْ قَوْرِي غ
اِذِ اَلِقُ : اَلِاقِ ، هَلَلِ الْوُسْرَ اِي يَلْبُ : تَلِقُ ، كَنْ يَدِ كَنْ عَ يَضَقْ وَكَمْ هُ هَلَلِ الْوُسْرَ اَبَا ةَلْ اَلِقُ اِذِ
رَجْعَلِ نَم كَبْ دُوْعُ اَوْ نَزَحَلِ اَوْ مَهَلِ نَم كَبْ دُوْعُ اِي نِي اِي مَهَلِ الْوُسْرَ اَبَا اِذِ اَوْ تَحَبْ صَا
اَلِاقِ ، اَلِاقِ رَلْ رَلْ رَهَقْ وَنِي دَلِ ةَلْبَلْغُ نَم كَبْ دُوْعُ اَوْ اَلِاقِ اَوْ نَبْ جَلِ نَم كَبْ دُوْعُ اَوْ اَلِاقِ اَوْ
دُوَادُ وُبَا هَاوَرِ . يَنْ يَدِ يَنْ عَ يَضَقْ وَ يَمْ هُ هَلَلِ الْوُسْرَ اَبَا ةَلْ اَلِقُ اِذِ تَلْعَفَ ف

4676. *Абу Саъийд розияллоҳу анҳу:*

«Бир куни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам масжидга кирган эдилар, бирдан ансорлардан Абу Умома деб аталадиган кишини кўриб қолдилар. Шунда у зот:

«Эй Абу Умома! Масжидда намоз вақтидан бошқа вақтда ўтирганингни кўряпманми?» дедилар.

«Мени ғамлар ва қарзлар босди, эй Аллоҳнинг Расули!», деди.

«Сенга агар айтсанг, Аллоҳ ғамларингни кетказадиган ва қарзларингни узадиган калималарни ўргатиб қўяйми?» дедилар.

«Ҳа, эй Аллоҳнинг Расули!» деди.

«Тонг оттирсанг ва кеч киртирсанг «Аллоҳумма! Иннии аъузуз бика минал ҳамми вал ҳазани ва аъузуз бика минал ажзи вал касали ва аъузуз бика минал жубни вал бухли ва аъузуз бика мин ғолабатид-дайни ва қоҳрир рижали» дегин», дедилар.

Ўшандоқ қилган эдим, Аллоҳ ғамларимни кетказди ва қарзларимни узди».

Абу Довуд ривоят қилган.

Шарҳ: Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Сендан ғам босишидан, маҳзунликдан паноҳ сўрайман. Ожизликдан, дангасаликдан паноҳ сўрайман. Қўрқоқликдан, бахилликдан паноҳ сўрайман. Қарзга ботишдан ва

одамларнинг ғолиб келишидан паноҳ сўрайман».

Ким ушбу дуони ният ва ихлос билан эрталаб ва кечқурун ўқиб юрса, Аллоҳ таоло унга қарзини узишда ёрдам беради.

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф

(Ҳадис ва ҳаёт китобидан)